

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

LADY ISABELLE

Een bevreemdend toneelspel in twee bedrijven

door

1880

René Degreef

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2014

Nr.3242

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ZES tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier 'Aanvraag tot opvoering'. Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen. Het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) aan Toneelfonds J. Janssens worden bezorgd of digitaal worden ingediend via www.toneelfonds.be → opvoering.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt men dan van Toneelfonds J. Janssens de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten.

Iedereen die een 'Aanvraag tot opvoering' indient wordt verondersteld de 'algemene voorwaarden aanvraag opvoering' (zoals ze vermeld staan op onze website) te kennen en te aanvaarden.

(Indien u geen toegang tot internet hebt, gelieve ons dit te melden. Dan sturen wij u graag per post een exemplaar van deze algemene voorwaarden.)

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A1

BELANGRIJKE OPMERKING!

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *LADY ISABELLE* op te voeren moet de naam van auteur *RENÉ DEGREEF* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen. De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2014/0220/037
ISBN 978-90-385-13171

© 2014 Toneelfonds J. Janssens/René Degreef
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(3 dames – 3 heren)

LEO DE SMAELE, huisjesmelker
JACKY DE BLOEM, eigenares bloemenwinkel
KAT(RIEN) GEVERS, eigenares escortebureau
STAF (Gustaaf) MEREL, werkloos
MIRZA, ‘secretaresse’ van wijlen Oscar De Beer
NOTARIS, testament uitvoerder

DECOR

EERSTE BEDRIJF : Op de scène staan vier stoelen en een leesstoel. Achteraan een ezel met een bedekt schilderij. De muren zijn zwart. Rechts en links een deur.

TWEEDE BEDRIJF : Achteraan hangt het schilderij aan de muur. De muren hebben een bloemetjespatroon. Links en rechts is een deur.

KORTE INHOUD

Het lot van vier voor elkaar volslagen onbekende mensen worden door de erfenis van een schilderij aan elkaar verbonden. Hierdoor moeten ze leren samenwerken ondanks hun verschillende levenswijze en verschillende ideeën. En op de koop toe brengt het schilderij hen ook nog naar een ander continent. En dan is er ook nog Mirza....

EERSTE BEDRIJF

(Leo en Mirza op rechts)

MIRZA : Als mijnheer hier even wil wachten....

LEO : *(loopt rond met veel gebaren)* Wachten? Waarop wachten? Ik wil mijn geld! Dat is alles!

MIRZA : Er moeten nog mensen komen, mijnheer, en..

LEO : *(kwaad)* Dat kan me niet schelen. Ik wil alleen mijn geld en dan ben ik weg.

MIRZA : Daar kan alleen de notaris voor zorgen, mijnheer.

LEO : Hij kan de pot op! *(grijpt haar bij de arm)*

MIRZA : Hij de pot op! Uw geld de pot op. Kies maar! En... *(dreigend)* nu lossen of ... motten! *(heft haar hand)*

LEO : Oké! Oké! *(zucht en laat haar los)* Ik zal dan maar wachten zeker?

MIRZA : *(kortaf)* Als ge geld wilt zien, zeker en vast. *(af rechts)*

LEO : Verdomme, hé! *(loopt rond)* Ik had hem nooit dat geld mogen lenen. Maar ja! Hij kon het zo schoon zeggen: het is een goede investering mijnheer. Je zal er geen spijt van hebben, Leo. Goud en diamant! Vaste waarden. Vaste waarden! 't Zal wel! Zes jaar niks van hem gehoord en nu... *(berustend)* Nu is hij dood. Dat is een vaste waarde! Ja! Zijn dood! En mijn geld? *(handen in de lucht)* Foetsie!

JACKY : *(op rechts, spreekt naar Mirza achter scène)* Dank u wel, juffrouw! Ik wacht hier wel. *(draait zich naar Leo)* Dag. Bent u ook een erfgenaam van Oscar?

LEO : Erfgenaam? Ik? Neen! Eerst geldschieter! En nu, *(kwaad)* nu wil ik dat geld terug.

JACKY : *(verwonderd)* Maar als u hier bent...

LEO : *(handen in de zij)* Wat dan?

JACKY : Dan hebt u toch ook een brief van de notaris gekregen?

LEO : Ja! En wat mag dat dan betekenen?

JACKY : Ah! Dat u ook erft! Tiens!

LEO : Erven? Erven? 't Zal wat zijn, die erfenis! *(bij haar)* Heb jij misschien ooit nog iets gehoord van mijnheer Oscar De Beer?

JACKY : Neen dat niet, maar dat wil toch niet zeggen..

LEO : Oh! Toch wel! Mijnheer Oscar De Beer heeft ons bedrogen.

JACKY : *(tegensputterend)* Ja, maar..

LEO : *(herneemt met nadruk)* En... en is met het geld vertrokken als een dief in de nacht.

JACKY : Tegen mij heeft hij gezegd dat hij een landgoed ging kopen in Zuid-Afrika en mij rijk ging maken.

LEO : En jij gelooft dat? *(hoofdschuddend)*

JACKY : *(met overtuiging)* Ja! Want hij heeft het mij beloofd.

LEO : *(kwaad)* Mij ook! *(nieuwsgierig)* En hoeveel geld heb jij hem gegeven?

JACKY : *(aarzelend)* Zo'n 50 000 euro....

LEO : Dat is veel....

JACKY : En jij?

LEO : *(schrikt op)* Wat?

JACKY : Hoeveel heb jij hem gegeven?

LEO : Ook 50 000 euro. Maar we zullen er niet veel van terugzien, vrees ik. Als we er nog iets van zien...

JACKY : *(schouderophalend)* Dat zullen we horen als de notaris er is.

LEO : *(kijkt op zijn horloge)* Hij is te laat! Verdomme hé!

JACKY : Wie?

LEO : De notaris natuurlijk! *(naar Jacky)* Het was toch om 14u, hé?

JACKY : Wat?

LEO : Wel, dat we een afspraak hadden met die notaris...

JACKY : Ja, volgens de brief toch...

KAT : *(op rechts, kort)* Ja, 't is al goed. Ik zal hier wel wachten. *(draait zich naar de anderen)* Dag. Zijn jullie ook erfgenamen?

JACKY : Ja! Jij ook?

KAT : 't Zal wat zijn, die erfenis van Oscar. Vertrokken met mijn geld en niks meer van hem gehoord. Jullie wel?

JACKY : Niet echt...

LEO : *(onderbreekt Jacky)* Neen! Niks! We wisten zelfs niet eens dat hij dood was. *(zet zich op een stoel)* Ik had mijn geld al afgeschreven

KAT : Heeft hij bij jullie ook geld geleend?

JACKY : Ja! Bij elk van ons 50 000 euro. En bij jou?

KAT : Ook zoveel! Ah wel, met 150 000 euro zal hij wel een goed leven geleid hebben.

LEO : En wij... wij erven het eventuele overschot en zijn kist.

JACKY : (*geschrokken*) Dat meen je niet? Moeten wij hem begraven?

LEO : Ik hoop van niet.

KAT : Dat stond toch niet in de brief van die notaris.

JACKY : Oef! (*zucht opgelucht*) Ik dacht even...

LEO : (*staat op en gaat rond*) Maar waar zit die notaris toch zeg. Ik heb nog andere dingen te doen.

KAT : En die zijn?

LEO : Ah! Rondgaan bij mijn huurders om de huur op te halen.

JACKY : Doen ze dat niet met domiciliering?

LEO : Neen! Bij mij is dat cash per week.

KAT : Dat zijn truuks van één bepaald soort verhuurders.

LEO : Ah ja? Van dewelke dan?

KAT : Van huisjesmelkers! (*richt zich naar Leo*) Ben jij er zo een?

LEO : Ja, zeker en vast! Dan ben je zeker dat je je geld hebt.

JACKY : Dat moet proper zijn.

KAT : (*bekijkt hem van kop tot teen*) Hij zo te zien nog misschien wel. Maar zijn huizen...

LEO : Die zijn ook proper.

KAT : Leugenaar!

LEO : (*naar haar toe*) Zie wat je zegt, hé madam!

KAT : (*duwt hem weg*) Ah ja! (*met wijsvinger op zijn borst*) Waar staan die huizen van jou? Zeg het eens! En wie woont er in jouw zogenaamde huizen? Allee! Zeg het eens!

LEO : (*gaat achteruit*) Mensen die het niet breed hebben en het zijn kleine huizen.

KAT : Huizen of krotten?

LEO : Zeg, gaat het een beetje?

KAT : Krotten dus! En de mensen? Normale mensen of randgevallen, krakers en illegalen?

LEO : Van alles een beetje.

KAT : Dat dacht ik al. En hoeveel huur vraagt mijnheer aan die mensen?

LEO : *(draait zich weg)* Zeg, bemoei je eens met je eigen zaken.

KAT : *(grijpt hem vast)* Wat is het? Durf je het niet zeggen? *(schudt hem door elkaar)*
Hoeveel?

LEO : *(trekt zich los)* Als je het per se wilt weten: één euro per dag per persoon en per vierkante meter.

JACKY : Wablief?

LEO : En dat is niet overdreven, hé!

KAT : Niet overdreven? Dat is gemiddeld een 300 euro per maand per man. En jij vindt dat niet overdreven?

LEO : Neen! Want ik reken de wc's en de badkamers niet mee.

JACKY : Hebben ze wel een wc en een badkamer?

KAT : Oh zeker wel! Maar ik zou graag de toestand van die wc en badkamer eens willen weten?

LEO : *(met overtuiging)* Alles werkt.

JACKY : En wanneer heb je dat nog eens gecontroleerd?

LEO : *(aarzelend)* Telkens als er nieuwe huurders komen. Dan doe ik mijn ronde in de woning en

(Mirza op rechts gevolgd door Staf)

MIRZA : Als u hier even wilt wachten, mijnheer, de notaris komt dadelijk.

STAF : *(overdreven beleefd)* Dank u wel juffrouw! Hartelijk dank juffrouw! Bedankt voor de moeite.

MIRZA : Geen probleem, mijnheer. *(snel rechts af)*

STAF : *(naar de anderen)* Ook een goeie namiddag. Wat frisjes vandaag, nietwaar? *(de anderen negeren hem)* Triest wat er met Oscar gebeurd is, niet?

LEO : Weet jij wat er met Oscar gebeurd is?

STAF : Hij is gestorven.

KAT : *(scherp)* Dat weten wij ook! Maar hoe en waar?

STAF : *(haalt schouders op)* In Zuid-Afrika zeker en door een ongeval.

JACKY : Een ongeval? Heeft Oscar een ongeval gehad?

STAF : *(wijst op rechterdeur)* Volgens dat meisje daar is hij van zijn paard gevallen en heeft zijn hart het begeven.

LEO : (*schamper*) En nu erven wij dat paard zeker?

STAF : Dat weet ik niet. Zijn jullie ook erfgenamen?

(*allen knikken*)

KAT : En jij ook?

STAF : Ik heb toch een brief van de notaris gekregen. Jullie ook?

LEO : Zouden we hier anders staan?

STAF : Maar we kunnen ook gaan zitten. (*wijst naar de stoelen*) Er staan stoelen. Ik zal me even voorstellen. Ik ben Gustaaf Merel, maar ze noemen mij allemaal Staf parkiet omdat ik parkieten kweek. En Oscar zag graag parkieten. Hij heeft er zelfs een paar meegenomen naar Zuid-Afrika.

KAT : Dat geloof je toch zelf niet?

STAF : Waarom niet?

LEO : En hoe heeft hij die daar gekregen? In zijn portefeuille misschien?

STAF : Ja. Ik bedoel neen! Ik heb hem een kooitje gegeven.

JACKY : Zeg me liever hoeveel geld je hem gegeven hebt.

STAF : (*aarzelend*) Niet veel...

JACKY : (*neemt hem bij de schouders*) Hoeveel, Staf parkiet?

STAF : (*met gebogen hoofd*) Zo'n 50 000 euro. (*met overtuiging*) Maar hij ging ze teruggeven. Dat heeft hij mij beloofd.

KAT : (*spottend*) Ons ook.

STAF : Oei! Hebben jullie ook...

(*allen knikken*)

... en ook 50 000...

(*allen knikken*)

Dat is tezamen veel geld, hé?

JACKY : Ja Staf, dat is tezamen 200 000 euro. (*met nadruk*) En dat is veel geld.

STAF : Het was al mijn spaargeld en nu stempel ik. Ik had dat geld nu goed kunnen

gebruiken.

LEO : Ik ook.

KAT : Jij? Waarvoor? Om nog een krot op te kopen en te verhuren per vierkante meter?

JACKY : Ik had me met dat geld iets meer kunnen veroorloven. Zoals een beter appartement bijvoorbeeld

KAT : Jij huurt toch niet van hem? *(wijst naar Leo)*

JACKY : Neen. Zo slecht sta ik er nu ook niet voor.

STAF : Excuseer madam, maar.. *(naar Jacky)* Ik ken u ergens van, maar het schiet mij niet te binnen.

JACKY : *(van Staf weg)* Ik denk niet wij elkaar al ontmoet hebben. Mijn kennissen behoren tot een andere klasse.

STAF : En uw naam is?

JACKY : Jacqueline De Bloem.

STAF : Ik ken een mevrouw.... een Jacky La Fleur, de madam van..

JACKY : *(snel)* Dat is iemand anders!

STAF : Nochtans... *(gaat terug naar haar)*

JACKY : *(gaat snel van Staf weg)* Zouden er nog erfgenamen komen? Want aan het aantal stoelen te zien zijn we compleet.

KAT : Hoe kunnen wij dat nu weten? Bij wie zou Oscar nog geleend kunnen hebben?

STAF : Met zijn charmes... bij veel mensen....

MIRZA : *(op links)* Dames en heren wilt u plaatsnemen? De notaris komt eraan.

(iedereen gaat zitten. Mirza af links)

NOTARIS : *(op links, gaat achter leesstoel staan en schraapt de keel)* Goedemiddag iedereen. Hartelijk welkom op dit droevig moment.

LEO : Droevig moment? Voor ons zeker... *(met armbeweging)* Sla dat gezever maar over, notaris en begin aan het belangrijkste.

NOTARIS : En dat is?

LEO : De erfenis natuurlijk!

NOTARIS : Natuurlijk, natuurlijk. Maar eerst toch even checken dat iedereen er is. *(neemt papieren uit aktetas)*

LEO : Dan zal er toch nog iets te erven zijn, precies.

NOTARIS : Natuurlijk, natuurlijk! Anders moest u niet komen, hé!

JACKY : Dat is al goed nieuws.

STAF : Mijnheer de notaris...

NOTARIS : (*kijkt op*) Ja, mijnheer?

STAF : Hoe is Oscar gestorven?

NOTARIS : Hij heeft een ongeval gehad.

STAF : Ocharme! En waar?

NOTARIS : Bij hem thuis. Terwijl hij....

KAT : Dat kan me niet schelen. Voor mij mocht hij gestikt zijn in een glas water. Hij heeft ons bedrogen door er met ons geld vandoor te gaan.

NOTARIS : Oh! Maar zo mag u dat niet bekijken.

JACKY : Neen! Hoe dan wel?

NOTARIS : Als een soort belegging.

LEO : (*geïnteresseerd*) Heeft hij ons geld belegd?

NOTARIS : Ja en neen...

KAT : Wat is het nu? Ja of nee?

NOTARIS : (*beetje vertwijfeld*) Dat zal straks duidelijk worden.

LEO : (*ambetant*) Ga je er nog aan beginnen?

NOTARIS : Aan wat?

LEO : Aan het voorlezen verdomme!

NOTARIS : Ja ja, dadelijk! Eerst Mirza nog om een glas water vragen. (*af links*)

LEO : Dat gaat hier precies een lange namiddag worden.

KAT : Ben je bang dat je huurders gaan lopen?

LEO : Die gaan niet lopen.

KAT : Dat zal niet. Jij houdt ze schuil tegen betaling.

JACKY : Begin niet opnieuw alsjeblief. We zijn hier voor een andere zaak dan voor zijn huurders.

STAF : We zijn hier voor onze vriend Oscar.

LEO : Vriend? Bedrieger ja!

STAF : Dat weten we niet, mijnheer. Hij was altijd een goede jongen. Misschien met wat rare ideeën, maar toch...

JACKY : Hij had wel wat fantasie.

LEO : Fantasie? Een bedrieger was het ja!

KAT : Maar hij kon zo lief zijn. En vriendelijk. Hij is nooit mijn verjaardag vergeten.

LEO : Typisch vrouwelijk. Oscar deed vriendelijk en de vrouwen doen alles wat hij vraagt.

KAT : *(met een zucht)* Hij was zo'n charmeur.

LEO : Een bedrieger zeg ik u!

STAF : Dat zullen we pas weten als de notaris het eventuele testament voorleest.

JACKY : Ja, dat zal ons de oplossing geven.

LEO : Of nog meer miserie.

KAT : Jij... jij bent een zwartkijker, jij!

LEO : Neen, een realist! Als iemand er met je geld vandoor gaat zie je het meestal niet meer terug.

STAF : We wisten toch waarvoor hij geld nodig had?

LEO : Ja? Waarvoor dan?

STAF : Hij ging het beleggen in Zuid-Afrika.

LEO : En wij waren toen zo onnozel om dat te geloven, ja.

JACKY : Hij kon toch zo overtuigend spreken dat ik me nu nog niet als een bedrogen vrouw voel.

KAT : Daar kan ik inkomen.

LEO : *(hoofdschuddend)* Vrouwen! Maar waar blijft die notaris? *(naar linker deur, doet ze open en roept)* Duurt dat nog lang, zeg! *(smijt deur toe en gaat naar zijn stoel)* Van wachten krijg ik het op mijn heupen...

KAT : En ik van jou!

MIRZA : *(op links)* We zijn er klaar voor. *(gaat links van de leesstoel staan)*

NOTARIS : *(op links met papieren in de hand die hij op de leesstoel legt)* We gaan beginnen.

LEO : 't Zal tijd worden.

NOTARIS : *(op plechtige toon)* Heden zijn voor ons verschenen...

STAF : Dat klinkt schoon, hé.

LEO : Hou je mond en luister.

NOTARIS : Ik herhaal: heden zijn voor ons verschenen de dames Jacqueline De Bloem...

JACKY : *(staat fier recht)* Dat ben ik.

NOTARIS : Dank u, maar gaat u terug zitten.

JACKY : Met plezier. (*gaat zitten*)

NOTARIS : En ook mevrouw Katrien Gevers...

KAT : (*wuift vanop haar stoel met de hand*) Aanwezig!

NOTARIS : Dank u. En ook de heren Leo De Smaele...

LEO : Dat ben ik! (*steekt hand op*)

NOTARIS : Dank u. En mijnheer Gustaaf Merel...

STAF : Zegt u maar gerust Staf hoor, mijnheer. Anders klinkt dat zo belangrijk en dat ben ik niet.

NOTARIS : Dank u....

LEO : (*ambetant, zwaait met hand*) Voortdoen alstublieft!

NOTARIS : Jaja mijnheer! Jullie zijn hier op verzoek van de overledene, namelijk de heer Oscar De Beer.

JACKY : Heeft of had hij geen vrouw?

NOTARIS : (*verwonderd*) Wie?

JACKY : Ah! Oscar hé!

NOTARIS : Neen, mijnheer De Beer is nooit getrouwd geweest.

KAT : En kinderen?

NOTARIS : Ook niet mevrouw.

STAF : Is hij steeds vrijgezel gebleven? Zo'n vriendelijke jongen...

NOTARIS : Dat kan u beter aan Mirza vragen.

LEO : Is zij ook erfgenaam?

MIERZA : Neen mijnheer, maar ik was wel zijn secretaresse.

KAT : En zijn minnares zeker!

MIRZA : (*fijntjes*) Toch niet ...

KAT : (*bekijkt haar*) We zullen het maar geloven zeker...

NOTARIS : We zouden kunnen zeggen dat Mirza mijnheer De Beer bijstond in alle zaken.

LEO : Al goed. Oscar is dood en dus zijn wij zijn erfgenamen! (*wijst op de andere drie*)
Wij vieren?

NOTARIS : Jawel, mijnheer! Vermits mijnheer De Beer geen rechtstreekse erfgenamen heeft.

KAT : En familie?

NOTARIS : Die heeft hij niet. Hij was een weeskind

STAF : Ocharme de sukkelaar...

LEO : Allemaal zever. Anders hadden die hier wel gezeten! Kom, begin maar met het voorlezen van wat we erven...

NOTARIS : Heb toch wat geduld, mijnheer.

LEO : Geduld! Geduld! Mijn voeten! We hebben jaren naar ons geld mogen fluiten en als er uiteindelijk iets terugkomt moeten we geduld hebben. Niet zeveren, hé!

NOTARIS : En toch zal ik nog wat van uw tijd moeten vragen om tot de grond van de zaak te komen.

STAF : *(tegen Jacky)* Hij kan het toch goed zeggen hé!

JACKY : Wie?

STAF : De notaris.

LEO : *(heeft het gehoord)* Het kan me niet schelen hoe hij het zegt als hij het maar rap zegt.

NOTARIS : *(onverstoorbaar)* Dus we gaan verder...

LEO : *(wanhopig)* Eindelijk!

NOTARIS : Ik herneem : dus na het tragisch overlijden van mijnheer De Beer heb ik als testamentair uitvoerder mij tezamen met mevrouw Mirabelle Zara Zara naar deze contreien begeven...

STAF : *(steekt hand op)* Excuseer, mijnheer....

NOTARIS : Ja, mijnheer?

STAF : Wie is die mevrouw Mirabelle Zara Zara?

NOTARIS : Och vergeten voor te stellen. Mevrouw Mirabelle Zara Zara dat is Mirza. *(wijst op haar)*

MIRZA : Aangename kennismaking. Mijnheer Oscar vond mijn naam te lang en noemde me dus kortweg Mirza.

LEO : Zo heet de hond van mijn buurvrouw ook.

STAF : Allee mijnheer, beleefd blijven, hé! Zoiets zeg je nu toch niet?

MIRZA : Geen probleem. Hij is de eerste niet die zo'n opmerking maakt.

STAF : Maar toch....

LEO : *(kwaad)* Notaris, doe voort!

NOTARIS : Laten we dus verder gaan. Zoals ik al zei kwamen wij, Mirza en ik, hierheen en vonden na enig speurwerk de erfgenamen... *(spreidt zijn armen)*
Jullie dus!

KAT : *(verwonderd)* Had Oscar ons adres nog?

NOTARIS : Ja en dankzij Mirza konden we jullie snel contacteren.

LEO : Ze is dus een goede speurhond.

STAF : *(verontwaardigd)* Maar allee, mijnheer!

MIRZA : Ik heb de uitnodigingsbrieven verstuurd en een locatie gevonden waar we konden samenkomen.

KAT : *(kijkt rond)* Dat had beter gekund.

MIRZA : Wat?

KAT : De plaatskeuze bedoel ik.

MIRZA : Misschien, maar mijnheer Oscar had gevraagd om een plaats te kiezen dicht bij de plaats waar hij uitgestrooid zal worden...

STAF : Je hebt zijn as mee naar hier genomen? Om hem hier uit te strooien?

MIRZA : Ja! En dit lokaaltje was het dichtst bij de strooiweide.

LEO : Dit? Dit is het lokaal van de gemeentearbeiders, waar ze schuilen voor de regen en hun materiaal zetten. En het was hopelijk gratis te gebruiken?

MIRZA : De gemeente heeft het ons voor de tijd die nodig was ter beschikking gesteld.
(met nadruk) Gratis!

LEO : Goed. Dat moeten we dan al niet betalen of aftrekken van ons erfenis als.... er één is.. *(wuijt met de hand)* Ga verder notaris.

NOTARIS : Juist ja. Wat betreft de erfenis van mijnheer De Beer... Wel.... die staat hier achter mij. *(wijst op de schildersezal en het met doek bedekt schilderij)*

LEO : *(staat recht)* Ik zie niks!

NOTARIS : Ogenblikje, mijnheer. Mijnheer De Beer heeft eraan gewerkt met hart en ziel en het is in feite een beetje zijn dood geworden.

LEO : Niet zeveren! Laat zien wat het is! Nu! *(wil naar doek, Mirza houdt hem tegen)*

MIRZA : *(duwt hem naar zijn stoel, bevelend)* Zitten en wachten! *(met nadruk)* Nu!

LEO : *(valt op zijn stoel)* 't Is al goed. Ik wacht wel.

KAT : *(lachend tegen Jacky)* Stel je voor... moest ze bijten zeg!

MIRZA : *(gromt als een woedende hond)* Grrrr.

JACKY + KAT : Ooh! *(beiden schuiven met stoel achteruit)*

NOTARIS : *(bevelend)* Koest Mirza! En kom hier!

(Mirza terug naar leesstoel)

Goed zo! En nu braaf zijn! *(klopt zachtjes op haar hoofd, dan terug op zakelijke toon tot de anderen)* Wat hier onder dit doek schuilgaat is de erfenis van mijnheer Oscar De Beer... Voor jullie.

JACKY : *(springt op vol verwachting)* Mogen we het zien?

NOTATRIS : Dadelijk mevrouw. Mirza! *(met wijds gebaar)* Aan jou de eer.

MIRZA : *(naar schildersezal en trekt met een zwaai het doek weg)* Zie daar het meesterwerk van Oscar De Beer!

(het schilderij toont een vrouwenfiguur die op de grond ligt met haar rug naar het publiek; een gedeelte van haar gelaat is te zien)

STAF : *(staat recht, vol bewondering)* Het is een mooi schilderij. En een goede compositie.

LEO : Daar ken ik niets van. Maar mijnheer notaris ...

NOTARIS : Ja, mijnheer?

LEO : Hoeveel is het waard? Dat schilderij?

NOTARIS : Wel, dat hangt ervan af hoe...

JACKY : *(naar Kat)* Zou het één van ons tweeën zijn die hij geschilderd heeft?

KAT : Misschien? Zullen we het even van dichtbij bekijken?

(Kat wil richting doek gaan, maar Mirza verspert hen de weg)

MIRZA : Nu niet. Later.

LEO : Pas op dat de waakhond u niet bijt.

JACKY : *(trekt Kat achteruit)* We wachten nog wel even...

NOTARIS : Mijnheer De Beer heeft dit schilderij gemaakt...

STAF : Heeft Oscar dat zelf geschilderd?

NOTARIS : Ja, mijnheer. Dat heeft mijnheer De Beer zelf verwezenlijkt.

STAF : Het is mooi gedaan. En dan die kleuren...

LEO : Allemaal zever. Mijn vraag is simpel. *(roept)* Hoeveel is het waard?

NOTARIS : De waarde van kunst is zeer relatief. Maar toch. Dit kunstwerk heeft een enorme intrinsieke waarde.

KAT : En waarin ligt die waarde? Geld? Uniek? Speciale werkwijze?

NOTARIS : Het is enig in zijn soort. Dat wel! En ook de materialen die hij gebruikt heeft...

STAF : Het is toch een schilderwerk?

NOTARIS : Ja en neen. Hij heeft het niet echt geschilderd.

MIRZA : Je moet eerder zeggen: *(met euforie)* Hij heeft het met zijn handen geschapen.

STAF : Met verf?

MIRZA : Dat is een minimum. Meer handwerk dan schilderwerk.

LEO : *(kwaad)* Wil verdomme nu iemand zeggen hoeveel het waard is?

NOTARIS : Als louter kunstwerk misschien een paar duizend euro's.

LEO : *(vliegt uit)* En daarvoor moeten wij hier komen? Voor een paar duizend euro's en we zijn al met vieren. Dat is een ferme erfenis...

STAF : *(trekt Leo aan zijn mouw)* Je begrijpt het niet.

LEO : Neen dat begrijp ik niet. *(stapt opzij)* En ik hou niet van kunst!

NOTARIS : De echte waarde ligt hem in het materiaal...

LEO : Materiaal? Hout, doek en verf?

STAF : Hou je mond man! *(duwt Leo weg)* Mag ik het eens van dichtbij zien?

(Staf wil er naar toe maar Mirza staat direct in de weg)

Dus niet. *(gaat ontgoocheld terug zitten)*

NOTARIS : Mijnheer De Beer heeft materialen van bij hem in Zuid-Afrika gebruikt.

LEO : Dat zal wat zijn. Stof, zand en steen!

MIRZA : Heel juist mijnheer. Letterlijk stof, zand en steen.

NOTARIS : Wel mijnheer, dat stof, zand en steen en het schilderij dat ermee vervaardigd is heeft een waarde van

(iedereen zit op het puntje van zijn stoel en luistert gespannen)

400 000 euro!

LEO : *(verbluft)* Dat kan niet!

STAF : Wat een dure vrouw zeg!

KAT : Mooi werk Oscar!

JACKY : (*in peinzende houding*) Zou hij toch aan mij gedacht hebben om dat te schilderen?

NOTARIS : Dus dames en heren, dit schilderij heeft een relatieve waarde van 400 000 euro en dat is na aftrek van de successierechten.

LEO : Allemaal goed en wel, maar er is een probleem.

NOTARIS : En dat is?

LEO : Wie erft dat schilderij?

NOTARIS : Jullie alle vier. Jullie zijn de nieuwe eigenaars van het schilderij.

LEO : En wat moeten we nu dan doen? Het in vier snijden?

STAF : (*angstig*) Neen! Dat mag niet.

JACKY : We kunnen het misschien elk om beurt in onze living hangen. Zo om de maand bij iemand anders. En het dan bij elkaar gaan bewonderen. Leuk hé!

LEO : Zot geworden zeker! Niemand komt bij mij binnen.

KAT : Notaris, waar zit het venijn?

NOTARIS : U bedoelt?

KAT : Ik heb Oscar te goed gekend om te weten dat hij dit niet zo maar bedoeld heeft. Wat was zijn echte reden met die nalatenschap?

NOTARIS : Dit is het. Dit schilderij is zijn nalatenschap aan jullie.

LEO : (*resoluut*) Dan moeten we het verkopen! En ieder zijn deel geven en dan is de kous af.

MIRZA : (*ietwat angstig*) Maar dat gaat niet.

LEO : Waarom niet? Schilderijen worden verkocht en geveild. Dus als dit zoveel waard is...

NOTARIS : Dat is nu juist het probleem! Als het te koop wordt aangeboden, zal het ten hoogste 10 000 euro waard zijn.

JACKY : En u zei zojuist 400 000 euro! Hoe komt dat?

NOTARIS : (*aarzelend*) Wel euh....

STAF : (*staart in bewondering naar het schilderij*) Heeft het een naam?

LEO : Een naam? Moet een schilderij een naam hebben?

MIRZA : (*komt naast Staf staan*) Ja, het heet Lady Isabelle.

STAF : Lady Isabelle. Een mooie naam. (*tot Mirza*) En wie is lady Isabelle? Een verloren liefde?

MIRZA : Neen, in feite een eeuwige liefde.

STAF : De vrouw van zijn dromen dus.

MIRZA : Zo zou je het kunnen noemen, ja.

STAF : (*enthousiast*) Mag ik het eventjes van dichtbij bekijken? (*handen gevouwen*)
Please?

MIRZA : (*draait zich naar notaris*) Mijnheer, mag hij dichterbij gaan kijken?

NOTARIS : Nog eventjes Mirza. (*wendt zich tot allen*) Mijnheer De Beer heeft mij
opgedragen om jullie enkele voorstellen te doen over zijn nalatenschap.

LEO : Dat is straf. Hij is dood en verast en mijnheer gaat nog eisen stellen ook.

KAT : Zwijg en luister.

LEO : Lap! Nog een die begint te commanderen. Doe dat bij je eigen man, hé madame!

KAT : Er is geen man in mijn leven.

LEO : Dat kan ik begrijpen.

JACKY : Zeg, mijnheer alsjeblief hé! Laat de notaris uitspreken.

LEO : (*handen in de lucht*) Oké! Oké! Dat hij spreke!

NOTARIS : Als u mij toestaat... (*buigt even*) Mijnheer De Beer zijn eerste voorstel
was... dat één van jullie het schilderij zou kopen.

STAF : Voor welke prijs?

NOTARIS : Voor 400 000 euro.

JACKY : (*roept het uit*) Wablief?

STAF : Met plezier!..... Maar ik heb het niet. (*snikt en keert zich af*)

LEO : (*met vinger tegen voorhoofd*) Jij bent zot zeker! Dat ik 400 000 euro ga betalen
voor iets dat in de winkel amper 10 000 euro haalt! Niks daarvan!

NOTARIS : (*tot Jacky*) U misschien mevrouw?

JACKY : (*beduusd*) Neen, daar komt niks van in huis. Ik heb zelfs geen vierde van die
som. Neen! Jammer, maar dat kan ik niet doen.

KAT : Dus als ik het goed begrijp: één van ons koopt het schilderij en de anderen
krijgen hun geld.

NOTARIS : Zo is het. Zou u eventueel een mogelijke koper zijn, mevrouw?

KAT : Neen. Zoveel geld heb ik niet. En daarbij, iets zegt me dat er iets niet klopt.

NOTARIS : U bedoelt?

KAT : Ik kan het niet thuisbrengen, maar dat schilderij verbergt iets.

NOTARIS : (*met heimelijk lachje*) Ik zou niet weten wat.

STAF : (*schuift langzaam op naar schilderij*) Die vrouw... daar is iets mee.